

ZALECENIE RADY**z dnia 9 lipca 2019 r.****w sprawie krajowego programu reform Austrii na 2019 r. oraz zawierające opinię Rady na temat przedstawionego przez Austrię programu stabilności na 2019 r.**

(2019/C 301/20)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 121 ust. 2 i art. 148 ust. 4,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1466/97 z dnia 7 lipca 1997 r. w sprawie wzmocnienia nadzoru pozycji budżetowych oraz nadzoru i koordynacji polityk gospodarczych ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 5 ust. 2,

uwzględniając zalecenie Komisji Europejskiej,

uwzględniając rezolucje Parlamentu Europejskiego,

uwzględniając konkluzje Rady Europejskiej,

uwzględniając opinię Komitetu Zatrudnienia,

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno-Finansowego,

uwzględniając opinię Komitetu Ochrony Socjalnej,

uwzględniając opinię Komitetu Polityki Gospodarczej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 21 listopada 2018 r. Komisja przyjęła roczną analizę wzrostu gospodarczego, rozpoczynając tym samym europejski semestr 2019 na rzecz koordynacji polityki gospodarczej. W należyтым stopniu uwzględniono w niej Europejski filar praw socjalnych proklamowany przez Parlament Europejski, Radę i Komisję w dniu 17 listopada 2017 r. Priorytety określone w rocznej analizie wzrostu gospodarczego zostały zatwierdzone przez Radę Europejską na posiedzeniu w dniu 21 marca 2019 r. W dniu 21 listopada 2018 r. na podstawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1176/2011 ⁽²⁾ Komisja przyjęła również sprawozdanie przedkładane w ramach mechanizmu ostrzegania, w którym nie wskazała Austrii jako jednego z państw członkowskich, w przypadku których przeprowadzona zostanie szczegółowa ocena sytuacji. W tym samym dniu Komisja przyjęła również zalecenie dotyczące zalecenia Rady w sprawie polityki gospodarczej w strefie euro, które zostało zatwierdzone przez Radę Europejską w dniu 21 marca 2019 r. W dniu 9 kwietnia 2019 r. Rada przyjęła zalecenie w sprawie polityki gospodarczej w strefie euro ⁽³⁾ (zwane dalej „zaleceniem dla strefy euro na 2019 r.”), które określa pięć zaleceń dla strefy euro (zwanym dalej „zaleceniami dla strefy euro”).

⁽¹⁾ Dz.U. L 209 z 2.8.1997, s. 1.

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1176/2011 z dnia 16 listopada 2011 r. w sprawie zapobiegania zakłóceniom równowagi makroekonomicznej i ich korygowania (Dz.U. L 306 z 23.11.2011, s. 25).

⁽³⁾ Dz.U. C 136 z 12.4.2019, s. 1.

- (2) Jako państwo członkowskie, którego walutą jest euro, oraz ze względu na bliskie powiązania pomiędzy gospodarkami w unii gospodarczej i walutowej, Austria powinna zapewnić pełne i terminowe wdrożenie zalecenia dla strefy euro na 2019 r., co znajduje odzwierciedlenie w zaleceniach 1–3 poniżej. W szczególności skoncentrowanie polityki gospodarczej związanej z inwestycjami na określonych obszarach pomoże w realizacji drugiego zalecenia dla strefy euro w zakresie wspierania inwestycji, natomiast zalecenie dotyczące zmniejszenia opodatkowania pracy przyczyni się do realizacji trzeciego zalecenia dla strefy euro w zakresie funkcjonowania rynku pracy.
- (3) Sprawozdanie krajowe za 2019 r. dotyczące Austrii zostało opublikowane w dniu 27 lutego 2019 r. Zawiera ono ocenę postępów Austrii w realizacji zaleceń dla tego kraju, przyjętych przez Radę w dniu 13 lipca 2018 r. ⁽⁴⁾, działań podjętych w związku z zaleceniami z poprzednich lat, a także postępów Austrii w realizacji jej krajowych celów w ramach strategii „Europa 2020”.
- (4) W dniu 24 kwietnia 2019 r. Austria przedłożyła krajowy program reform na 2019 r. oraz swój program stabilności na 2019 r. W celu uwzględnienia powiązań między tymi dwoma programami poddano je jednoczesnej ocenie.
- (5) Odpowiednie zalecenia dla tego kraju znalazły odzwierciedlenie w programowaniu europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych („funduszy ESI”) na lata 2014–2020. Jak przewidziano w art. 23 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1303/2013 ⁽⁵⁾, Komisja może zwrócić się do państwa członkowskiego z wnioskiem o dokonanie przeglądu oraz zaproponowanie zmian w umowie partnerstwa i odpowiednich programach wówczas, gdy jest to konieczne do wsparcia realizacji stosownych zaleceń Rady. Komisja przedstawiła więcej szczegółowych informacji na temat wykorzystania przez nią tego przepisu w ramach wytycznych w sprawie stosowania działań łączących skuteczność europejskich funduszy ESI z należyтым zarządzaniem gospodarczym.
- (6) Austria jest obecnie objęta częścią zapobiegawczą paktu stabilności i wzrostu oraz podlega regule dotyczącej zadłużenia. W programie stabilności na 2019 r. rząd zakłada poprawę salda nominalnego z nadwyżki na poziomie 0,1 % produktu krajowego brutto (PKB) w 2018 r. do 0,3 % PKB w 2019 r. i stopniowe jego obniżenie do poziomu równowagi budżetowej w 2023 r. Po przeliczeniu salda strukturalnego ⁽⁶⁾ stwierdza się nadal osiągnięcie z nadwyżką średniookresowego celu budżetowego, tj. deficytu strukturalnego w wysokości 0,5 % PKB w okresie objętym programem. Zgodnie z programem stabilności przewiduje się, że relacja długu sektora instytucji rządowych i samorządowych do PKB będzie stopniowo spadać z poziomu 73,8 % PKB w 2018 r. do 59,8 % PKB w 2023 r. Scenariusz makroekonomiczny, na którym oparto te prognozy budżetowe, opiera się na korzystnych założeniach. Ryzyko towarzyszące średniookresowemu planowaniu budżetowemu wydaje się umiarkowane i dotyczy głównie zapowiedzianych oszczędności kosztów w administracji publicznej, które zostaną wykorzystane na sfinansowanie planowanej reformy podatku dochodowego od osób fizycznych i od osób prawnych.
- (7) W dniu 13 lipca 2018 r. Rada zaleciła Austrii osiągnięcie w 2019 r. średniookresowego celu budżetowego, przy uwzględnieniu odchylenia, które dopuszczono na podstawie tymczasowego odstępstwa w związku ze zdarzeniami nadzwyczajnymi. Odpowiada to maksymalnej nominalnej stopie wzrostu publicznych wydatków pierwotnych netto ⁽⁷⁾ wynoszącej 2,9 %, co oznaczałoby poprawę salda strukturalnego o 0,3 % PKB. Na podstawie prognozy Komisji z wiosny 2019 r. przewiduje się, że saldo strukturalne poprawi się z -0,1 % PKB w 2019 r. do 0,0 % PKB w 2020 r., czyli powyżej średniookresowego celu budżetowego. Ponadto prognozuje się, że w latach 2019 i 2020 Austria spełni warunki reguły dotyczącej zadłużenia. Ogólnie rzecz biorąc, Rada jest zdania, że zgodnie z prognozami Austria spełni wymogi paktu stabilności i wzrostu w latach 2019 i 2020.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 320 z 10.9.2018, s. 84.

⁽⁵⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1303/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające wspólne przepisy dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego, Funduszu Spójności, Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich oraz Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego oraz ustanawiające przepisy ogólne dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego, Funduszu Spójności i Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 1083/2006 (Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 320).

⁽⁶⁾ Saldo w ujęciu uwzględniającym zmiany cykliczne, po skorygowaniu o działania jednorazowe i tymczasowe, przeliczone przez Komisję na podstawie powszechnie przyjętej metodyki.

⁽⁷⁾ Publiczne wydatki pierwotne netto to wydatki publiczne ogółem z wyłączeniem wydatków z tytułu odsetek, wydatków na programy unijne w pełni równoważonych dochodami z funduszy unijnych oraz niedyskrecjonalnych zmian w wydatkach na zasiłki dla bezrobotnych. Nakłady brutto na środki trwałe finansowane z zasobów krajowych rozkłada się na okres 4 lat. Uwzględnia się dyskrecjonalne środki po stronie dochodów lub prawnie przewidziany wzrost dochodów. Środki jednorazowe, zarówno po stronie dochodów, jak i wydatków, są saldowane.

- (8) W perspektywie długoterminowej nadal istnieją średnie zagrożenia dla stabilności finansów publicznych Austrii. Zagrożenia te wynikają z prognozowanego wzrostu wydatków publicznych na opiekę zdrowotną, opiekę długoterminową i emerytury. Dostęp do usług opieki zdrowotnej w Austrii jest zasadniczo na wysokim poziomie, prognozuje się jednak, że wydatki publiczne na opiekę zdrowotną wzrosną o 1,3 punktu procentowego do 8,3 % PKB do 2070 r., tzn. w większym stopniu niż unijna średnia wynosząca 0,9 punktu procentowego. Prognozuje się, że wydatki publiczne na opiekę długoterminową wzrosną dwukrotnie z 1,9 % do 3,8 % PKB do 2070 r. Wprowadzenie pułapów wydatków w ustawie o wyrównywaniu dochodów z 2017 r. oraz reforma podstawowej opieki zdrowotnej mająca na celu ograniczenie wykorzystywania w nadmiernym stopniu sektora szpitalnego to początkowe działania mające na celu osiągnięcie stabilności. Niedawno przyjęta ustawa o organizacji systemu zabezpieczenia społecznego może doprowadzić do oszczędności kosztów zarządzania i kosztów administracyjnych, lecz wygeneruje również koszty początkowe. Bardziej wydajne udzielanie zamówień publicznych (np. przetargi obejmujące całą Unię, wykorzystanie kryteriów udzielenia zamówienia innych niż cena oraz międzyregionalne kumulowanie przetargów) oraz szersze zastosowanie rozwiązań w zakresie e-zdrowia przyczyniłyby się do poprawy jakości i racjonalizacji kosztów. Przewiduje się, że niedawne środki polityki wprowadzone w obszarze opieki długoterminowej, takie jak decyzja o zniesieniu obowiązku wykorzystywania prywatnego majątku pacjentów do finansowania ich długoterminowego leczenia szpitalnego, doprowadzą do zwiększenia, a nie ograniczenia wydatków.
- (9) Wydatki na emerytury osiągną wartość szczytową w 2036 r., kiedy to będą na poziomie 1,2 punktu procentowego PKB powyżej wartości odniesienia z 2016 r. Wcześniejsze reformy z powodzeniem dostarczyły zachętę do późniejszego przechodzenia na emeryturę (szacuje się, że w latach 2014–2017 rzeczywisty wiek opuszczenia rynku pracy wydłużył się o ok. 1,5 roku w przypadku mężczyzn i o 1 rok w przypadku kobiet). Zlikwidowanie różnicy między ustawowym a rzeczywistym wiekiem przejścia na emeryturę pozostaje jednak wyzwaniem, należy więc promować dłuższe życie zawodowe. Ponadto zmiana minimalnego wieku wcześniejszego przejścia na emeryturę i ustawowego wieku emerytalnego przyczyniłyby się do skuteczniejszej poprawy długoterminowej równowagi w kontekście starzenia się społeczeństwa. Wprowadzenie automatycznego powiązania między ustawowym wiekiem emerytalnym a wydłużeniem się średniego trwania życia w przyszłości mogłoby zredukować wydatki publiczne na emerytury. Szacuje się, że taka redukcja wyniosłaby 2,4 punktu procentowego PKB w latach 2016–2070, co pozwoliłoby uniknąć wzrostu wydatków, który nastąpiłby przy niezmiennym kursie polityki.
- (10) Federalizm fiskalny w Austrii prowadzi do znaczących rozbieżności między obowiązkami w zakresie wydatków i pozyskiwania dochodów na szczeblu niższym niż krajowy. Budżety na szczeblu niższym niż krajowy są zasilane za pośrednictwem złożonego systemu podziału dochodów podatkowych i transferów międzyrządowych, a nie opierają się na autonomii podatkowej. Utrudnia to przejrzystość polityki fiskalnej i rozliczalność polityczną i nie zachęca do zwiększania efektywności wydatków publicznych. W ustawie z 2017 r. o międzyrządowych relacjach budżetowych wprowadzono szereg zmian, aby usprawnić relacje fiskalne między różnymi szczeblami administracji państwowej. Zmiany obejmują uproszczenie rozdzielania dochodów podatkowych, przydzielanie krajom związkowym (*Länder*) własnego źródła dochodów oraz uzgodnienie dalszych reform w celu bardziej przejrzystego przydzielania kompetencji legislacyjnych i wykonawczych różnym szczeblom administracji państwowej. Jeżeli chodzi o przydzielanie kompetencji, pakiet *Kompetenzbereinigungspaket* stanowi pierwszy krok ku rozdzielaniu kompetencji, gdyż w ramach pakietu dotychczas dzielone obszary polityki zostają przydzielone albo (wyłącznie) szczeblowi federalnemu, albo szczeblowi krajów związkowych, a ponadto ograniczone zostają wzajemne prawa do wyrażania zgody. Ustawa obejmuje jednak ograniczoną liczbę obszarów polityki.
- (11) Struktura podatkowa Austrii charakteryzuje się wysokim obciążeniem pracy (podatki od wynagrodzenia i składki na ubezpieczenie społeczne). Jeżeli przedziały podatkowe nie będą indeksowane wskaźnikiem inflacji, obciążenie to będzie z czasem wzrastać. W 2017 r. udział opodatkowania pracy w całkowitych dochodach podatkowych wyniósł 55,3 % i należał do najwyższych w Unii (średnia: 49,7 %). Niedawne reformy, takie jest zmniejszenie składek na ubezpieczenie społeczne dla osób o niskich dochodach i pracodawców oraz ulgi podatkowe dla rodziców pracujących, zapewnione w nowym programie *Familienbonus Plus*, przyczyniły się do obniżenia klina podatkowego. Nadal istnieją możliwości przesunięcia struktury podatkowej w kierunku źródeł, które wspierają trwały wzrost gospodarczy bardziej sprzyjający włączeniu społecznemu. W szczególności uznaje się, że pobierane okresowo podatki od nieruchomości w stosunkowo większym stopniu sprzyjają wzrostowi gospodarczemu i są bardziej progresywne, gdyż istnieje większe prawdopodobieństwo, że to osoby o wysokich dochodach będą posiadały więcej majątku nieruchomego. Ze względu na w dużej mierze zdezaktualizowaną podstawę opodatkowania dochody z pobieranych okresowo podatków od nieruchomości w Austrii pozostają jednak niskie, na poziomie znacznie poniżej średniej unijnej. Ponowna ocena podstaw opodatkowania przyczyniłyby się do uzyskiwania wyższych dochodów oraz pozwoliłaby rozwiązać kwestie związane ze sprawiedliwością, które pojawiają się, gdy wyceny gruntów/budynków nie są powiązane z cenami rynkowymi. Skuteczne, dobrze opracowane i powiązane z posiadaniem majątkiem podatki mogłyby sprawić, że system podatkowy będzie bardziej sprawiedliwy, w szczególności w obliczu uderzających nierówności majątkowych w Austrii oraz przy braku podatków od spadków i darowizn. Ponadto podatki ekologiczne przyczyniają się do niwelowania negatywnych efektów zewnętrznych wykorzystywania zasobów oraz działań zanieczyszczających mających wpływ na zdrowie i środowisko. W tym kontekście należy ponownie rozważyć zasadność preferencyjnych stawek podatkowych, jakim podlegają obecnie te działania.

- (12) Następuje poprawa na rynku pracy. Niewykorzystanie potencjału kapitału ludzkiego hamuje jednak wydajność i długoterminowy wzrost gospodarczy – zmiany są w szczególności konieczne w odniesieniu do kobiet, pracowników o niskich kwalifikacjach, pracowników starszych i osób ze środowisk migracyjnych. Mimo ogólnie wysokiego wskaźnika zatrudnienia kobiet (71,7 % w Austrii w porównaniu z 67,4 % w Unii w 2018 r.) liczba kobiet zatrudnionych w pełnym wymiarze czasu pracy pozostaje dość niska. Poziom pracy kobiet w niepełnym wymiarze czasu pracy znacznie przewyższa średnią UE (47,6 % w Austrii w porównaniu z 30,8 % w UE w 2018 r.), co wynika głównie z niewystarczającej liczby placówek opieki nad dziećmi oraz wysokiego odsetka kobiet, które nieodpłatnie zajmują się opieką. Obecna struktura usług opieki nad dziećmi i urlopów ze względów rodzinnych nie przyczynia się w wystarczającym stopniu do wyrównania szans kobiet i mężczyzn na rynku pracy. Dalsze inwestycje w przystępną cenowo opiekę nad dziećmi w pełnym wymiarze czasu oraz szkoły zapewniające całodniową opiekę ułatwiłyby większej liczbie kobiet podjęcie zatrudnienia w pełnym wymiarze czasu pracy oraz przyczyniłyby się do lepszego wykorzystania potencjału kobiet na rynku pracy, zwiększenia wydajności oraz długoterminowego wzrostu gospodarczego sprzyjającego włączeniu społecznemu. Praca kobiet w niepełnym wymiarze czasu pracy wyjaśnia również występowanie znacznych nieskorygowanych różnic w wynagrodzeniach kobiet i mężczyzn, które pozostaje wyraźnie powyżej średniej unijnej (19,9 % w Austrii w porównaniu z 16,0 % w Unii w 2017 r.). Do innych istotnych czynników prowadzących do zróżnicowania wynagrodzeń należy nadmierna reprezentacja kobiet w niskopłatnych sektorach, segregacja związana z wyborem ścieżki kształcenia, niedostateczna reprezentacja kobiet na stanowiskach kierowniczych i nadzorczych oraz przerwy w karierze zawodowej. Ogólnie znaczące zróżnicowanie sytuacji kobiet i mężczyzn pod względem dochodów z emerytur (40,5 % w Austrii w porównaniu z 35,2 % w Unii w 2017 r.) wynika w dużej mierze z nierówności dochodowych ze względu na płeć, występujących w trakcie życia zawodowego. Ponadto osobom zatrudnionym w bardzo ograniczonym wymiarze czasu pracy, z których większość to kobiety, nie przysługuje zasiłek dla bezrobotnych. Wysoka stopa bezrobocia wśród osób o niskich kwalifikacjach wskazuje na niewykorzystanie potencjału rynku pracy. Ponad 44 % wszystkich bezrobotnych zakończyło kształcenie na poziomie podstawowym (do poziomu szkoły średniej I stopnia – *Pflichtschule*). Aktywne polityki w zakresie rynku pracy zachęcające większą liczbę osób do pracy lub poszukiwania zatrudnienia, w tym oferujące możliwości uczenia się przez całe życie, pozostają kluczowe dla wykorzystania potencjału pracowników ze środowisk migracyjnych i dorosłych o niskich kwalifikacjach. Tradycyjnie silny udział partnerów społecznych w procesach decyzyjnych dotyczących tych polityk został osłabiony.
- (13) Niedobór pracowników z odpowiednimi umiejętnościami wskazuje na potrzebę dalszych inwestycji w ogólne kształcenie i szkolenie. Wyniki nauczania wśród uczniów z grup defaworyzowanych nie poprawiły się. Istnieją duże rozbieżności wyników między uczniami pochodzącymi i niepochodzącymi ze środowisk migracyjnych. Z krajowych testów przeprowadzonych w 2016 r. wynika, że poziom umiejętności podstawowych stanowi wyzwanie, gdyż około jedna czwarta uczniów klas ósmych nie spełnia wymogów edukacyjnych w zakresie języka niemieckiego lub spełnia je jedynie częściowo. Wyniki osób o trudnej sytuacji społeczno-ekonomicznej lub ze środowisk migracyjnych osiągnięte w krajowych testach niemal się nie poprawiły. Niedawno przeprowadzone testy międzynarodowe wykazały, że powiększają się braki, jeśli chodzi o umiejętność czytania wśród osób w gorszej sytuacji społeczno-gospodarczej lub wywodzących się ze środowisk migracyjnych. W programie międzynarodowej oceny umiejętności uczniów uczniowie urodzeni w Austrii osiągają lepsze wyniki niż migranci w pierwszym pokoleniu; różnica w wynikach odpowiada okresowi niemal 3 lat nauki szkolnej. Niedawne reformy systemu kształcenia częściowo niweczą wcześniejsze działania na rzecz reform i nie są zgodne z najlepszymi praktykami Unii i OECD. W tym kontekście tempo rozwoju całodiennej opieki szkolnej zwolniło, a proces selekcji i grupowania według wyników w kształceniu ogólnym nasilił się. Konieczne są inwestycje, aby rozwiązać problem różnic w wynikach nauczania powstałych ze względu na sytuację społeczno-ekonomiczną lub pochodzenie ze środowisk migracyjnych. Austria przekracza co prawda średnią unijną, jeżeli chodzi o umiejętności cyfrowe społeczeństwa, nie dorównuje jednak krajom o najlepszych wynikach w tej dziedzinie. Wzrasta niedobór wykwalifikowanych pracowników IT w gospodarce, gdyż podaż absolwentów studiów informatycznych nie jest w stanie zaspokoić rosnącego popytu.
- (14) Austria jest krajem, który intensywnie inwestuje w badania i rozwój i który wyznaczył sobie ambitne cele krajowe. Jej wyniki w zakresie badań naukowych i innowacji nie są jednak na poziomie wyników osiąganych przez liderów innowacji w UE⁽⁸⁾. Zwiększone inwestycje w badania i rozwój nie przekładają się w pełni na wyniki w zakresie innowacyjności i wzrost wydajności. W szczególności Austria osiąga słabe wyniki w zakresie zatrudnienia w szybko rozwijających się i innowacyjnych przedsiębiorstwach. Inwestycje w badania i rozwój byłyby bardziej skuteczne, gdyby w pełni przekładały się na doskonałą bazę naukową i przełomowe innowacje. Aby tego dokonać, należy umożliwić powstanie większej liczby powiązań między światem nauki a przedsiębiorstwami oraz wspierać współpracę dotyczącą priorytetów w zakresie inteligentnej specjalizacji między różnymi regionami i z innymi krajami. Ponadto dalsze inwestycje mogłyby doprowadzić do znaczącego wzrostu wydajności i wyników w zakresie innowacji, w tym w obszarze ekoinnowacji, zdolności innowacyjnych małych i średnich przedsiębiorstw (MŚP) oraz uzupełniających wartości niematerialnych i prawnych.

⁽⁸⁾ Według Europejskiego Rankingu Innowacyjności na 2018 r. liderzy innowacji to: SE, DK, FI, NL, UK, LU, a kraje o wysokim poziomie innowacji to: DE, BE, IE, AT, FR, SI.

- (15) Austria osiąga wprawdzie lepsze wyniki niż średnia unijna, jeżeli chodzi o ogólne postępy w zakresie cyfryzacji, nie jest jednak na poziomie liderów innowacji UE. Dotyczy to nie tylko stosowania technologii cyfrowych, lecz również ich opracowywania. Austriacki sektor technologii informacyjnych jest stosunkowo niewielki i nie odnotowuje takiego samego wzrostu jak podobne sektory w krajach uznawanych za liderów innowacji. Ponadto na obszarach wiejskich brakuje szybkich łączy internetowych, co zwiększa różnice, jeżeli chodzi o zdolności w zakresie cyfryzacji i innowacji w poszczególnych regionach. Występują również znaczne luki w infrastrukturze cyfrowej w szkołach, na przykład pod względem zasięgu lokalnych sieci bezprzewodowych. Austria wprowadziła programy finansowania mające poprawić szybkość połączeń internetowych w całym kraju. Ponowne uruchomienie ogólnej strategii na rzecz cyfryzacji w Austrii zapewnia możliwość przyjęcia celów i wskaźników oraz monitorowania postępów w zakresie koniecznych inwestycji publicznych i prywatnych w cyfryzację.
- (16) Zwiększenie efektywności energetycznej i wykorzystywania odnawialnych źródeł energii wzmocniłoby potencjał Austrii w zakresie zrównoważonego rozwoju i przyczyniłoby się do osiągnięcia krajowych celów dotyczących klimatu i energii na 2030 r. Aby je osiągnąć, potrzebne będą jednak dodatkowe starania. Ponadto poziom inwestycji publicznych w badania i rozwój w obszarze środowiska i energii jest poniżej średniej unijnej. Poprawa efektywności energetycznej i wykorzystania energii odnawialnej w MŚP przyczyniłaby się do zmniejszenia zużycia energii. Inwestycje w renowację budynków, wytwarzanie energii ze źródeł odnawialnych oraz mobilność zgodną z zasadami zrównoważonego rozwoju mogłyby znacznie pobudzić gospodarkę austriacką. Przejście na gospodarkę o obiegu zamkniętym wymaga ogólnej strategii i zwiększenia inwestycji przez przedsiębiorstwa.
- (17) Mimo niedawnego ożywienia związanego z korzystnymi warunkami gospodarczymi, Austrii nie udało się jeszcze przywrócić wzrostu łącznej produktywności czynników produkcji ani pokonać trwającej od dziesięciu lat stagnacji tego kluczowego czynnika pobudzającego wzrost gospodarczy i konkurencyjność. Czynniki wspierające wzrost wydajności są związane z cyfryzacją przedsiębiorstw, rozwojem przedsiębiorstw i wzrostem konkurencji w sektorze usług. Większe przedsiębiorstwa w Austrii przyjmują wprawdzie cyfrowe technologie i modele biznesowe w należytym tempie, lecz mniejsze przedsiębiorstwa wykazują zaległości w tym zakresie. Cyfryzacja mniejszych przedsiębiorstw, w tym mikroprzedsiębiorstw, jest szczególnie ważna, gdyż przedsiębiorstwa te stanowią podstawę gospodarki austriackiej. Znaczna popularność programu *KMU Digital* pokazuje, że istnieje popyt i zainteresowanie wśród MŚP, aby otrzymywać wskazówki dotyczące cyfryzacji. Pomocne byłoby przedłużenie i rozszerzenie tego programu, jak również dalsza koncentracja polityki na cyfryzacji przedsiębiorstw w ramach ogólnej strategii na rzecz cyfryzacji w Austrii.
- (18) Uruchamianie i rozszerzanie działalności przedsiębiorstw w Austrii nadal wiąże się z wyzwaniem strukturalnymi, dotyczy to w szczególności przedsiębiorstw o wysokim poziomie innowacyjności. Austria pozostaje w tyle w stosunku do porównywalnych krajów UE w odniesieniu do zatrudnienia w szybko rozwijających się innowacyjnych przedsiębiorstwach. Wskazuje to na potrzebę poprawy warunków pozwalających na zwiększenie działalności innowacyjnych przedsiębiorstw, w sposób umożliwiający im rozwój, który obecnie jest hamowany przez czynniki takie jak struktura kapitału wysokiego ryzyka, która jest mniej rozwinięta i zróżnicowana niż w krajach będących liderami innowacji. Trudności stwarza finansowanie na późniejszym etapie, na przykład w formie kapitału wysokiego ryzyka oraz dostępu do publicznych rynków kapitałowych dla przedsiębiorstw typu *scale-up*. Nowo utworzony segment MŚP na wiedeńskiej giełdzie papierów wartościowych jest krokiem we właściwym kierunku. Przedsiębiorstwa charakteryzujące się szybkim wzrostem mają podstawowe znaczenie dla rozpowszechniania nowych technologii i modeli biznesowych, w tym cyfrowych, co z kolei ma znaczenie dla wzrostu wydajności.
- (19) W Austrii występują znaczne bariery dostępu i panują restrykcyjne zasady dotyczące wykonywania usług dla biznesu i zawodów regulowanych. Obejmują one szczególne wymogi dotyczące własności udziałów, szeroki zakres czynności zastrzeżonych oraz ograniczenia wielodyscyplinarne. Bariery regulacyjne, w szczególności dotyczące codziennej działalności sklepów, przyczyniają się do stosunkowo słabego rozwoju sektora detalicznego w Austrii. Wysokie obciążenia administracyjne nadal są istotnym problemem dla przedsiębiorstw w Austrii. Istotnymi działaniami mającymi na celu poprawę otoczenia biznesu są trwające wysiłki na rzecz ograniczenia obciążeń oraz planowana ocena austriackiej ustawy o prowadzeniu działalności gospodarczej (niem. *Gewerbeordnung*). Większa konkurencja w sektorze usług ułatwiłaby również Austrii stawienie czoła wyzwaniom w zakresie rozpowszechniania cyfrowych technologii i modeli biznesowych.
- (20) Programowanie środków unijnych na lata 2021–2027 mogłoby pomóc w wyeliminowaniu niektórych braków wskazanych w zaleceniach, zwłaszcza w obszarach objętych załącznikiem D do sprawozdania krajowego na 2019 r. Pozwoliłoby to Austrii na jak najlepsze wykorzystanie tych środków w odniesieniu do wskazanych sektorów, z uwzględnieniem różnic regionalnych.

- (21) W ramach europejskiego semestru w 2019 r. Komisja przeprowadziła wszechstronną analizę polityki gospodarczej Austrii, którą opublikowała w sprawozdaniu krajowym na 2019 r. Komisja oceniła również program stabilności na 2019 r. i krajowy program reform na 2019 r., a także działania następcze podjęte w odpowiedzi na zalecenia skierowane do Austrii w poprzednich latach. Wzięła pod uwagę nie tylko ich znaczenie dla stabilnej polityki fiskalnej i społeczno-gospodarczej w Austrii, ale także ich zgodność z unijnymi przepisami i wytycznymi. Odzwierciedla to konieczność wzmocnienia ogólnego zarządzania gospodarczego w Unii przez wnoszenie opracowanego na szczeblu unijnym wkładu w przyszłe decyzje krajowe.
- (22) W świetle powyższej oceny Rada przeanalizowała program stabilności na 2019 r. i jej zdaniem⁽⁹⁾ należy się spodziewać, że Austria spełni wymogi paktu stabilności i wzrostu,

NINIEJSZYM ZALECA Austrii podjęcie w latach 2019 i 2020 działań mających na celu:

1. Zapewnienie stabilności systemu opieki zdrowotnej i opieki długoterminowej oraz systemu emerytalnego, w tym w drodze dostosowania ustawowego wieku emerytalnego do przewidywanego wydłużenia średniego trwania życia. Uproszczenie i racjonalizację relacji i kompetencji fiskalnych na wszystkich szczeblach administracji państwowej oraz dostosowanie zadań w zakresie finansowania i wydatkowania.
2. Przesunięcie obciążeń podatkowych z pracy na źródła mniej utrudniające trwały wzrost gospodarczy sprzyjający włączeniu społecznemu. Wspieranie zatrudnienia kobiet w pełnym wymiarze czasu pracy, w tym przez poprawę usług opieki nad dziećmi, oraz poprawę wyników na rynku pracy uzyskiwanych przez osoby o niskich kwalifikacjach, w stałej współpracy z partnerami społecznymi. Podniesienie poziomu umiejętności podstawowych grup defaworyzowanych, w tym osób ze środowisk migracyjnych.
3. Skoncentrowanie polityki gospodarczej związanej z inwestycjami na badaniach i rozwoju, innowacyjności, cyfryzacji oraz zrównoważonym rozwoju, z uwzględnieniem różnic regionalnych. Wspieranie wzrostu wydajności przez pobudzanie cyfryzacji przedsiębiorstw i wzrostu przedsiębiorstw oraz przez ograniczanie barier regulacyjnych w sektorze usług.

Sporządzono w Brukseli dnia 9 lipca 2019 r.

W imieniu Rady
M. LINTILÄ
Przewodniczący

⁽⁹⁾ Na mocy art. 5 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1466/97.